

ALTER EGO

МОЛОДІЖНА ГАЗЕТА БУКОВИНИ

№1 2003 РОКУ

Твое «Друге Я»

Ти тимаєш у руках нову газету, яка виходить у нашій області. Якщо ти молодий за віком або душою – це твоя газета. Про що ти засмислився? Варто чи ні читати її? На твоєму місці ми би прочитали, принаймні для того, аби потім покритикувати.

Проте ти можеш не читати нашу газету, якщо:

- не вмієш читати;
- вмієш, але знаєш не всю українську абетку;
- читаєш тільки ту інформацію, яка вміщена на стінах або парканах;
- тобі не цікаво дізнатися чим живуть твої однолітки на Буковині та за її межами.

Однак я би радив тобі прочитати нашу газету, якщо:

– ти не байдужий до молодіжних проблем та цікавишся шляхами їх вирішення;

– хочеш відкрити для себе нове і цікаве;

– бажаєш дізнатися як і де можна культурно відпочити, підвищити свій інтелектуальний чи фізичний рівень та просто покращити здоров'я.

Усе це, а також поради психолога, літературні конкурси, анекdoti, консультації юриста та багато іншого ти знайдеш на сторінках Молодіжної газети Буковини «Альтер Его».

«Альтер Его» – це твое «Друге Я». Ми назвали так свою реалізовану мрію тому що хочемо, щоб наше видання стало дзеркалом твоєї душі, відображало потреби, інтереси, смаки та вподобання.

Ця молодіжна газета по своїй суті унікальна, хоча б тим, що створюється журналістами-аматорами, редактується ними ж. Ми просто небайдужа молодь. Нам є що сказати. Ми віримо, що і в тебе є причини висловити власну думку. Не мовчи!

Чи не вперше в історії Буковини ти маєш повне право і можливість донести до оточуючих свої думки і почуття. Користуйся. З сьогоднішнього дня ти можеш говорити її сторінками з однолітками, батьками і власною. Це твоя газета. Ти сам можеш взяти участь у її створенні. Надсилай до нас листи про те, що тебе турбує. Прийматимемо статті, оповідання, вірші на різну тематику. Обіцяємо обов'язко друкувати найцікавіші з них.

Редакція

Реалізована мрія

Інтерв'ю з перших уст з володарем гранту Президента України для обдарованої молоді Оксаною Хусайновою:

– Умови отримання гранту Президента України для обдарованої молоді передбачали реалізацію значущих творчих проектів у соціальній та гуманітарній сферах, але не визначали напрямку діяльності. Чому саме газета стала ідеєю Вашою проекту?

– Попри наявність у Чернівецькій області ряду видань, на сторінках яких публікують матеріали, що стосуються молодіжної

тематики, доводиться стверджувати, що по-слідовного висвітлення реалізації державної політики у справі виховання молоді в них не спостерігається. Жодне з них не є виразником настроїв і прагнень учнівської та студентської молоді, не дотримується

сучасної молодіжної стилістики спілкування з читачем; у складі редакцій цих видань переважають фахівці далеко не молодіжного віку. На Буковині не вистачає газет, яка б жила для молоді, працювала для неї, захищала її права та інтереси.

– Яка мета написання Вашого проекту?

– Метою проекту є створення «Молодіжної газети Буковини», тематика якої буде спрямована на учнівську та студентську аудиторію. Газета відображенням молодіжної проблематики, сприятиме вихованню

соціально важливих якостей у молодих людей, підвищить їх поінформованість в різних сферах, що сприятиме залученню активної обдарованої молоді до громадського життя.

– Як Ви вважаєте, чому ідея створення молодіжної газети раніше не була реалізована на Буковині. Адже існують видання з аналогічною назвою?

– Ця ідея вже довгий час побутувала в різних громадських колах, але не була втілена по ряду об'єктивних та суб'єктивних причин. Основним гальмом для її реалізації завжди виступала проблема відсутності постійного фінансового забезпечення, оскільки молодіжне видання у порівнянні з іншими газетами області неприбуткове. Воно, по-перше, не друкує провокаційні політичні матеріали на замовлення; по-друге, не отримує кошти від реклами; по-третє, молодіжна газета навряд чи є цікавим об'єктом для потужної спонсорської підтримки.

– А як Ви дізналися про цей конкурс, адже засоби масової інформації про це не повідомляли?

– Департаментом вищої освіти Міністерства освіти і науки України було надіслано в усі вищі навчальні заклади України інформацію про конкурс на отримання гранту Президента України. Конкурсний відбір проектів проводиться щорічно, починаючи з 2001 року згідно з Указом Президента України «Про гранти Президента України для обдарованої молоді» від 2 серпня 2000 року № 945. Серед адресатів був і Чернівецький кооперативний еконо-

міко-правовий коледж. Директор коледжу, Добрянська Ольга Дмитрівна, запропонувала Студентському науковому товариству нашого закладу, до складу якого входять автори проекту – Мінаєв Андрій, Хусайнова Оксана, Маловічко Оксана, розробити значущий творчий проект у соціальній та гуманітарній сферах.

– У краї існує чимало газет, розрізаних на різнопланову аудиторію. Чому Ви зацікавилися саме молоддю?

– Почнемо з того, що всі ті, хто розробляв проект теж далеко не стари. А якщо серйозно, для молоді є характерною здатністю реагувати на суспільні фактори зовсім інакше, ніж старше покоління. Сучасна молодь відмовляється від пасивного споглядання на світ і переходить до активної участі в його справах, по-іншому сприймає різні погляди та ідеологічні впливи. Усе це разом із підвищеною критичністю та прагненням молодих людей самоствердитися породжує так званий «конфлікт батьків та дітей», який за певних обставин може загострюватися до повного заперечення молоддю цінностей та інститутів, набутих попередніми поколіннями. Це посилює необхідність створення тих засобів масової інформації, котрі б сприяли спрямуванню енергії молоді у соціальне русло.

– Які труднощі виникли при написанні проекту, хто допомагав?

– Досвіду у написанні проектів відповідного рівня у нас не було. Виникали труднощі при створенні, наприклад, детального кошторису газети.

продовж. на стор. 2

АНОНС

2
стор.

Quo vadis...?

Сонце,
наркотики
та проблема
вибору

3
стор.

3
стор.
Боротьба
в науці та
наука в боротьбі

4
стор.

Натільний
живопис
не забавка

Хто був поруч

Редакція висловлює безмежну подяку тим, хто допомагав і був поруч у потрібну мить, людям, яким небайдужа доля «Альтер Его».

Вони підтримували нас, хто добром словом, а хто і ділом. Ось вони, ці люди.

Ольга Добрянська, директор Чернівецького кооперативного економіко-правового коледжу:

«Отримавши документи від Департаменту вищої освіти Міністерства освіти та науки України з пропозицією взяти участь у конкурсі на здобуття гранту Президента України, одразу передала їх Студентському науковому товариству нашого коледжу. До його складу входять чимало таланів, яких я завжди підтримую у їхніх ініціативах, у реалізації всього, що сприятиме професійному та творчому становленню молодих особистостей, особливо особистостей обдарованих, яких у нашому навчальному закладі багато.

Я сподіваюсь, що прозорість тих проблем молоді, які існують сьогодні та шляхи їх вирішення будуть виглядати на сторінках молодіжного видання. Газета позитивно впливатиме не тільки на молодь, але й на батьків, вчителів, які допомагають становленню молодого покоління. Адже від нього залежить майбутнє України, Буковини, кожного міста, окрім людини».

Алла Клименко, директор Палацу дітей та юнацтва:

«Сучасні молоді потрібна своя газета для самореалізації та самовизначення. Я вважаю, що саме молодіжна газета повинна відверто висвітлювати події, які відбуваються у світі та давати їм об'єктивну оцінку.

Наданий грант Президента України для створення молодіжної газети є показником результативності школи журналістики «Юніпрес», яка діє при Чернівецькому міському Палаці дітей та юнацтва, і яка вже не один рік популяризує ідею журналістики

серед молоді.

Чи зможе газета вижити у сучасних умовах? Чи реалізовуватиметься у майбутньому поставлені перед нею завдання? Усе це покаже час.

Проте ми повинні докласти усіх зусиль для того, щоб допомогти молодіжному виданню».

Антоніна Кошман, керівник Школи журналістики «Юніпрес»:

«Актуальність створеної газети полягає у можливості вплинути на обрання молоді до політичних і соціальних орієнтирів, на формування в ній позитивного ставлення до соціальних і економічних новацій.

У газеті «Альтер Его» кожен з молодих людей зможе знайти свою підказку у житті, проявити себе.

Я б хотіла побажати новостворений газеті усе для того, щоб вій вдалося соціалізувати особистість, тобто допомогти молоді людіні адаптуватися в сучасній умовах, виховуючи в ній такі позитивні якості, як повага до батьків, інших людей, прагнення до самоосвіти, самовдосконалення, покращення фізичного здоров'я».

Тарас Колісник, відомий журналіст:

«Наявні в області періодичні видання, навіть маючи у своїх статтях і моделях програму висвітлення молодіжної тематики, не проявляють належної послідовності у її реалізації. Вони відішли від сучасної молодіжної проблематики, у складі редакції цих видань переважають фахівці, які не висвітлюють безкорисливих тем у статтях. У них відчутина тенденція до універсальності у підборі інформації і тем, які мали в блаштувати смаки широких верств читачів. Газета «Альтер Его» має інноваційний характер. Її ідея є важливою для процесу виховання та розвитку творчих здібностей буковинської молоді. Поява молодіжної газети, без сумніву, виклике чималий резонанс».

Петро Шегда, представник Національної ради України з питань телебачення і

радіомовлення в Чернівецькій області:

«Дуже важливо в сучасних умовах, щоб молодь була зайнята суспільно-корисними справами, щоб вона вірила у перспективи на майбутнє. Це буде перша об'єктивна незалежна газета, якою не керуватимуть політичні лідери, державні структури, рекламидачі, що відбувається сьогодні з засобами масової інформації.

Хотілось б побажати молодій газеті, щоб той вогник безкорисливого бажання створити добру справу не згасав в їхній серцях, щоб вони не впадали у відчай, коли зіштовхнуться з реаліями нашого життя і небажаннями інших не те, щоб допомогти, а принаймні не заважати. Нехай реалізується все те, що задумали автори, заряди чого створювали молодіжну газету».

Дарина Туз, власний кореспондент газети «Робітничя газета» в Чернівецькій області, директор ТзОВ «Букрек», відомий журналіст краю:

«Створення «Молодіжної газети Буковини «Альтер Его» є необхідною і перспективною справою. В області немає видання, до випуску якого мали б стосунок виключно молоді люди з числа обдарованих студентів, яке було б одночасно їхньою трибуною та учбово-експериментальною лабораторією. Висвітлення цих проблем здійснюється з точки зору старших за віком журналістів, без істотного врахування точок зору і настроїв самої молоді. У молоді буковинського краю немає такого видання, яке вело б сплікування з читачем саме мовою сучасних молодих з притаманною для неї стилістикою і завдяки цьому користувалося б максимальною довірою, по-своєму було б товарищем і колегою молодіжної аудиторії. Сьогодні є гостра необхідність у становленні свого роду медіа-центрів, де б заявляли про себе і значною мірою об'єднували свої інтереси та наприріз молодіжні громадські організації, що діють на Буковині».

Оксана ХУСАНОВА

Допомогу у підготовці проекту на здобуття гранту надали директор Чернівецького кооперативного економіко-правового коледжу О.Д. Добрянська, керівник Школи юного журналіста «Юніпрес» А.В. Кошман, директор Палацу дітей та юнацтва А.В. Клименко, представниця Національної Ради України з питань телебачення і радіомовлення у Чернівецькій області П.П. Шегда, президент Чернівецького міського фонду культурних ініціатив Ю.Р. Додонов, відомі журналисти краю Тарас Колісник та Дарина Туз.

- Дуже часто інші люди або навіть цілі організації намагаються привласнити собі незаслужені «лаври переможця».

3 Вашим виданням такого не стало?

- Вражеє те, що з моменту оголошення переможців, які отримали грант Президента України деякі державні структури та громадські організації міста намагаються декларувати свою причетність до отриманого гранту, хоча насправді їхня допомога була відсутньою тоді, коли була необхідна.

- Як мені стало відомо, свідоцтво про отримання гранту Вам вручав особисто Президент України. Хотілось б почути про Ваші особисті враження.

- Зустріч з главою держави - це неабияка подія, яка запам'ятується на все життя. Це дуже важливо, що Леонід Данилович підтримує актуальну молодіжну проекти, допомагає їх реалізації. Молодь, зокрема талановита, потребує постійної уваги з боку держави у стимулюванні її творчих задумів. Я пишаюсь тим, що саме наш проект увійшов у тридцятку кращих, запропонованих для втілення у життя, високо оцінених Експертною Радою, яка спеціально була створена для розгляду проектів. Що ж до вручення свідоцтва про отримання гранту, яке, до речі, відбувалося в Адміністрації Президента України, то на ньому були присутні такі визначні особистості, як глава Адміністрації Президента В.Медведчук, перший віце-прем'єр-міністр Д.Табачник, голова Державного комітету у справах сім'ї та молоді В.Довженко. Побачитися з такими людьми, а тим більше поспілкуватися з ними є великою честью, яка випадає не кожному. Я сподіваюсь, що це не остання зустріч.

Інна ГОРМАН

Quo vadis? (Куди йдеш?), або кілька слів про патріотизм

Переді мною чистий лист
І я не можу написати ні слова...

О. Маловічко

Переді мною також чистий лист, думок багато і слів не вистачає аби висловитись. Та й лист уже зовсім не чистий, а вкритий тими таємничими позначками, які ми звичайно називати літерами... Проблема, про яку я б хотів поговорити з вами, досить наболіла, щоб про неї не згадати, або згадати повторно. Маю надію, що шановні читачі проплачуть мені таку сміливість навчати або, як казали раніше, «читати нотації». Але все ж спробую. Принаймні, прошу сприймати цю статтею не як повчання, а радше як мої власні «миркування в голос».

Гортаючи сторінки одного дуже поважного часопису, ознайомився з діякими результатами проведеного в листопаді 2002 року Фондом «Демократичної ініціативи» та Київським міжнародним інститутом соціології опитуванням молодих громадян України віком від 16 до 34 років. Напевно кожен з вас, шановні читачі, принаймні раз у житті у засобах масової інформації зустрічався з відомостями, на які не має чим відповісти хоча б тому, що їх важко миттєво осмислити. Назвати цей стан словами «мовчазний подив» буде невірно, адже дивувати може лише та звістка, на яку не очікуєш. Яким терміном позначити те, що передбачалося на емоційному рівні, але у що не хотілося вірити і з чим погоджуватись на рівні раціональному не було ніякого бажання? Питання риторичне.

Та звернемось до сухої мови цифр: 48% респондентів, переважно молодих осіб віком до 24 років, були б не проти залишити Україну на якийсь час, тоді як 13,6% - віком 25-34 років не відмовилися б зробити це назавжди (?).

Варіанти реакції на прочитане:

1. Пауза. «Ну і що тут такого?»

2. Пауза. Шок. «Нічого собі!»

3. Пауза. Саркастична посмішка. «Ну... Так я і думав!»

Є варіанти проміжні (моя реакція зізнається, була десь між другим і третім пунктами). Однак, справа не в цьому. Статистика річ сувора. Втім, багато хто скаже, що не варто драматизувати. Погоджуєсь. Хоча б тому, що як казав відомий історичний діяч, прем'єр-міністр Великобританії лорд Дізраєлі: «Є три види брехні - просто брехня, велика брехня і статистика». До того ж даний опитування, попри твердження його ініціаторів про репрезентативність вибірки за статтю, віком, освітою, регіоном проживання та ін., охопило лише 519 людей, що не виключає можливості суптівої похибки (принаймні я, не будучи соціологом, хотів на це сподіватися).

Все ж таки, певну думку молоді ці результати відображають. Можливо, навіть не стільки думку (бо думка є свідомим продуктом раціонального начала людини), скільки підсвідоме прагнення. Але чого саме? Занечу одразу - нічого крамольного не може бути у бажанні залишити Україну на якийсь час. У нашу епоху суцільної глобалізації

таке бажання може свідчити про намір здобути освіту за кордоном, тобто наблизити свої знання до загальносвітового рівня, або заробити гроші для навчання чи гідного існування в нашій державі. Просто задоволити природно людську цікавість - розширити світогляд дивлячись на чужий незнаний світ, дізнатися про новий для нас спосіб життя, отримати певний досвід тощо. Цілком зрозуміло, що навчання або робота за кордоном сприятимуть підвищенню індивідуальної конкурентоздатності на ринку праці. Однак, сумнівтається десь всередині - наскільки ширі ті, які стверджують, що залишають Україну лише на деякий час? Адже, з одного боку народна мудрість свідчить: «Не має нічого більш постійного, ніж що тимчасове», а з іншого, навіть при сьогоднішній широті чи не зміниться їхня думка згодом, після виїзду за кордон? Знову ж таки, риторичне запитання. Принаймні 13,6 % опитаних, які працюють розпощатися з Україною назавжди, - це та реальність, на яку не можна не звертати уваги.

Іронія долі - років так шість назад, автор вступив у дискусію на сторінках одного прес-видання з відомим діячем освіти і культури Буковини стосовно актуального й досі питання: чому молодь не така, якою її хотілося б бачити? Аргументуючи свою думку, автор тоді спирається на відому тезу «буття визначає свідомість». Сьогодні я б не був таким категоричним. Так, погоджуєсь, буття наше і досі залишає бажати крашого. Про це ми знаємо, про це говорять і результати вже неодноразово згадуваного опитування. Лише кілька фактів: 58,8 % респондентів особисто відчують на собі корупцію та хабарництво в владних структурах, а 17,7 % постійно є свідками подібного явища. 62,7 % вважають, що держава повинна, але поки що не в змозі, забезпечити своїм громадянам соціальний захист і відповідний рівень проживання. Більша

половина опитаних заробляє в середньому 300 гривень на місяць.

Хіба це за прибуток, особливо для молоді людини, яка прагне самостійно не лише здобути освіту і створити власну сім'ю (та ще І прогодувати її), а й просто жити, не рахуючи кожну копійчину як колись і батьки і діди в епоху «розвиненого соціалізму» (!). Усе це цілком об'єктивні моменти. Водночас вагомим є той факт, що в глибинних нетрях душі кожного з нас є таємна мрія «маленького метелика» - гіантські «Вогні Великого Міста». Хіба тобі, шановний читачу, ніколи не доводилося іхати глухою ніччю потягом чи автобусом, і дивлячись у вікно на електричне сяйво населених пунктів, що проносяться залишаючись позаду, потрапити під його дивне і своєрідне чаклунство? Ніколи не виникало бажання зупинитися, зійти на перший станції і піти на зустріч яскравим різноварним вогням, на зустріч чомуся такому, що навіть важко усвідомити, але дуже хочеться зустрітися... А головне - розчинитися у благословленні нічній темряві, залишаючись десь позаду наявні чи очікувані у майбутньому проблеми, які так хочеться вирішити раз і назавжди. Хіба не це підвідоме, знайоме кожному прагнення мав на увазі відомий російський співак, говорячи про пошуки «міста якого немає»? Так, саме про це. Але якщо зріла людина шукає це «місто» в колі родини, друзів або в середині самої себе, то молоді особистість, не маючи підтримки, хоче знайти його десь далеко в позахмарній далечині. Це бажання таке незагнене і водночас зрозуміле...

Але проблеми, не вирішенні сьогодні залишаються і надалі. Чи не слід шукати відповіді на риторичні запитання не лише в глибині нашої совісті і в патріотизмі, а й у власній душі, змінивши уявлення про землю, на якій народився, не як про «міг между прошлим і будущим», а як про Батьківщину, про місце, де хочеться жити вічно.

Андрій МІНАЕВ

Молодь і право

Наше життя вкорочується невідомством

Практика засвічує, що переважна більшість неповнолітніх не лише не розуміють тлумачення своїх прав, але й нерідко взагалі не мають уявлення про їх існування.

Не секрет, що більше третини населення України становлять діти, тобто людські істоти віком до 18 років. Як будь-які особистості, вони мають свої права, що повинні гарантитися і захищатися державою. Тим більше, як зазначено у Декларації прав дитини 1959 року, «дитина, враховуючи її фізичну і розумову незрілість, потребує спеціальної охорони і піклування, включаючи правовий захист з боку держави».

У жовтні 2000 року Центр «Соціальний моніторинг» провів соціологічне опитування дітей віком 9 - 17 років, яке мало місце у 106-ти населених пунктах 5-ти областей України і охопило 5221 дитину.

За даними цього опитування від 9 до 28% дітей взагалі не чули про наявність тих чи інших прав. Зокрема, 28% опитаних вперше дізналися про право на захист від втручання в особисте життя. Прикро, що лише 3%еспондентів зазначили, що права дитини в Україні не порушуються, тоді як 48% переконані в протилежному.

Про які саме порушення прав найчастіше згадують діти? Це погрози, образи з боку дорослих, однолітків, старших підлітків; 43% опитаних вважають себе недостатньо захищеними від знування, жорстокості, брутального поводження, 34% від примусу до непосильної, надмірної чи небезпечної праці.

Значна частина порушень прав дитини є наслідком утиску з боку дорослих. Враже те, що навіть вчителі не можуть утриматися, щоб не припинити гідність учнів: 28% опитаних дітей вказали, що з ними траплялися випадки, коли

вчителі ставилися до них жорстоко та навіть знущалися.

Проте наведені приклади тъмяніють перед фактами сексуального насильства над неповнолітніми: 38% дітей вважають себе незахищеними від загрози сексуальної експлуатації.

Вам наведений далеко не повний перелік порушень прав дитини в Україні. Лише згадаємо право дітей на якісну медичну допомогу, на понощнє харчування, на отримання гідної освіти, на достатній рівень життя (не будемо акцентувати на цьому увагу, оскільки у цих сферах порушують навіть права дорослих громадян). Однак факти залишаються фактами. Права дітей порушуються чи не щоденно, і цьому значною мірою сприяє звичайна практика необізнаності.

Між тим, чимало нормативно-правових документів визначають потребу захисту прав неповнолітніх і наполягають на необхідності такого захисту. Варто назвати хоча б Женевську Декларацію прав людини 1942 року, Декларацію прав дитини, прийняту Генеральною Асамблеєю ООН 20 листопада 1959 року, ряд інших документів, які у числі своїх положень закріплюють права дитини.

В Україні питання захисту прав дитини на вищому рівні регулює Конвенція про права дитини, прийнята Верховною Радою України 27 лютого 1991 року.

Як стверджує відоме прислів'я наших північних сусідів: «Хто попереджений, той збройний».

Основні права дитини, визначені Конвенцією, і які, на мою думку, повинні знати кожен:

- Право на життя та розвиток - головне право дитини. Стаття 6.
- Право на особисте життя. Стаття 16.
- Право на індивідуальність. Статті 7-8.

• Право дитини знати своїх батьків, право на піклування та можливість виходувати у сім'ї. Статті 7-9.

- Право на свободу думки, совісті, релігії та поглядів. Статті 12-14.

- Право на свободу асоціації і свободу мирних зборів. Стаття 15.

- Право на отримання, передачу, доступ до інформації. Стаття 17.

- Відповідальність батьків за виховання дитини. Стаття 18.

- Права дитини-сироти. Статті 20-21.

- Відповідальність закладів, які опікуються дітьми. Стаття 3.

- Право на користування послугами системи охорони здоров'я. Статті 24-25.

- Право на отримання освіти. Статті 28-29.

- Право дитини на соціальне забезпечення і належний рівень життя. Статті 26-27.

- Право на захист від економічної експлуатації. Стаття 32.

- Право на захист від незаконного вживання наркотичних засобів та психотропних речовин. Стаття 33.

- Право на захист від усіх форм сексуальної експлуатації та сексуальних розбещень. Стаття 34.

- Право на національну принадливість. Статті 20,30.

- Право на відпочинок і дозвілля. Стаття 31.

- Права дитини-інваліда і дитини з вадами фізичного та розумового розвитку. Стаття 23.

- Права дитини, яка стала жертвою жорстоких, нелюдських або принижуючих підність видів поводження. Стаття 39.

- Права дитини, яка порушила законодавство. Стаття 40.

Оксана ХУСАНОВА

Сонце, наркотики та проблема вибору

Сонцю однаково чому світити: воно однаково своїми промінням обігріває країсу троянду або рослин марихуани. Також досить красиву...

Тільки людина наділена правом та відповідальністю власного вибору, здатна свідомо обирати, що їй робити або не робити. У кінцевому результаті сукупність власних виборів і є характерною ознакою людини. Або іншими словами: вибір людини і є самою людиною. Правда, якщо цей вибір свідомий.

Пити чи не пити, палити чи не палити, колотись чи ні – це також проблема вибору.

Мотиви, які спрямовані на спробу змінити свій психічний стан завдяки психоактивним речовинам, різні. Але, як правило, несвідомі. З психологічної точки зору, знання усвідомлення мотивів у великий мірі здатні запобігти цим вчинкам. Хоча далеко не завжди.

Одним з найпоширеніших мотивів першого вживання є бажання бути належним до групи однолітків чи уявна ознака доросlosti. Уявна належність до групи за зовнішніми ознаками є, як ви розумієте, не зовсім вдалою ознакою тієї ж доросlosti. Або навіть так: бажання здаватися іншим, не таким яким є у власних очах та очах оточуючих за несуттєвими ознаками (вживання алкоголю, наркотиків або паління) є помилкою.

Але що поробили з бажанням зовнішньою особливості? У цьому сенсі пригадайте рекламу «Прилук» на бігбордах: серед людей з гітарами одна з бандурою. Виділяється серед інших. І заклик поруч: «Будь особливим», тобто вибір людина особливим». Дуже вдало. У ролемінні реклами. А як з свідомим вибором?

Повторюю: сонцю однаково...

Олександр ЧОРНОПІСЬКИЙ

БОРОТЬБА В НАУЦІ ТА НАУКА В БОРОТЬБІ

мал. Тіло С.

ний пласт езотеричних знань, якими з нами діляться релігійно-духовні організації країн Північно-Східної Азії, Близького Сходу, Центральної Америки тощо.

Іхні теоретичні здобутки ми поєднуємо з практичними фізичними вправами.

— Які напрями навчання розвиває школа?

— За 40 років дослідницької діяльності нами зібрано величезний матеріал з рухової активності людини, що висвітлюються в комплексі дисциплін: біокінетика, біомеханіка, біопрограмування, психорегуляція

рухової активності, біоенергетика. Нами також систематизовані філософські положення дзен в «Хагакурі» — етици японського боїна в аспекті спеціальної фізичної підготовки, проблем світовідчуття і принцип організації почуттєво-розумової сфери людини. І нарешті, покладено початок фізиці потоків. Ми використовуємо найсучасніші досягнення науки і входимо з повною переконаності, що поняття істини настільки велике і багаторічне, що будь яке твердження буде вірним для тієї точки зору, де знаходитьться автор. Кожний штрих лише збільшує горизонт картини.

— Ви навчаєте досить складним дисциплінам учнів віком від 15 до 25 років. Як вдається підібрати для всіх однаково зрозумілу мову?

— У цьому ще одна особливість школи. Справді, як свідчить практика, велика частина відкриттів людства не знаходить споживача, тому що написана суту для фахівців, до того ж, як правило, математично мовою. Щоб уникнути цієї долі ми вигадали персонажі Ранду і Сеті, які, будучи дітьми,

у діалогах доводять інформацію до нефахівців доступно, і зрозуміло.

— Біологію, математику ми користуємося у побуті. Чи можна застосовувати біомеханіку з користю для себе у повсякденному житті?

— Людина вже користується біомеханікою, проте стихійно. Можна сказати, що лише спортсмени, осмислюючи рухи, наближаються до свідомого використання біомеханіки, коли небагато з них досягають результатів, у решти «назважди» пропадає бажання займатися своєю фізичною культурою. Біомеханіка дає організму повну фізіологічну функцію, що можливо лише при організованому, а не стихійному руховому акті. Ці рухи називають «тао». Повна фізіологічна функція супроводжується повним біологічним забезпеченням, тобто неспостореними біологічними процесами організму. І останнє, біологічне забезпечення гарантує стовідсоткову компенсацію — відновлення витрат поживних речовин в інтервалах резервів організму. Згідно з класичною китайською медициною, триада: повна функція — повне забезпечення — повна компенсація і є, власне, здоров'ям.

Мені, як учениці даної школи, хотілось бі підкреслити важливу обставину: наші заняття поєднують у собі елементи науково-теоретичних знань, виховання високого морального духу і фізичного розвитку, будучи втіленням відомого прислів'я «У здоровому тілі — здоровий дух.»

Як жартують дзенські ченці: «Хочеш вклсти заощаджені гроші в справу, займаєшся кунг-фу, в іншому випадку, гроші підуть на ліки, а життя перетвориться в боротьбу за виживання».

Оксана МАЛОВІЧКО

Натільний живопис не забавка

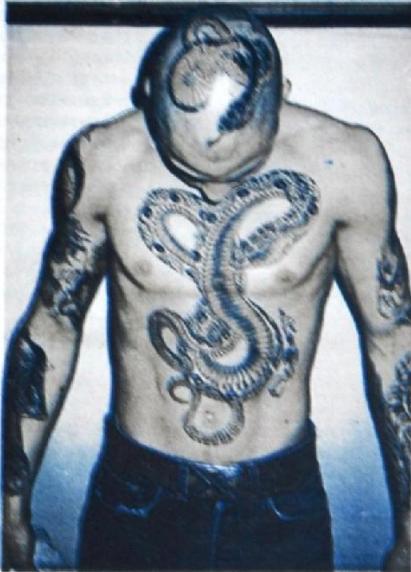
Натільні малюнки з використанням фарбуючих речовин, що вводяться під шкіру, з'явилися в Європі на початку ХІІІ століття. Їх використовували багаті артисти, демонструючи публіці розмальоване тіло. Сміливі на вигадку парижани першими відкрили майстерні з нанесенням татуовань. Майстри власною ручкою за помірну плату виготовляли речовини, які вводилися під шкіру. Піонером у натільному живописі вважається французька школа, вперше використавши кольорову туш.

Припускається, що батьківщина татуування Гайї. Слово «татуування» походить від полінезійського «тату» – малюнок. Тамтешні племена використовували натільні знаки, які символізували досягнення повноліття, статеву зрілість, відзначення ювілеїв. Імпортував ритуальну особливість мореплавець Кук.

Якщо ви вирішили зробити собі тату, варто серйозно поставитись до вибору малюнку. Адже сукупність певних знаків на тілі досі символізує життєві моменти.

Скажімо, у кримінальному світі татуування використовуються як засіб зв'язку та джерело інформації. Вони стало своєрідною візиткою злочинця, яку тяжко зіпсувати і ще важче загубити. По наколках блаторі ділять світ на «своїх» і «чужих», на ворогів і друзів. У натільній символіці зашифровують кримінальне минуле, кількість судимостей, термін покарання, злодійську масть, відношення до адміністрації, органів виконавчої та судової влади, характер, національність, місце в кримінальній ієрархії.

У позаминулому столітті кримінальна поліція європейських країн, почала вивчати натільну символіку злочинців, формувати каталоги татуувань, аналізувати їх. На початку ХІХ століття начальник кримінальної поліції Парижа Ежев Відок запропонував

запровадити систему ідентифікації злочинця. Було створено картотеку на паризький криміналітет з вказівкою імені, прізвища, біографії, зовнішніх особливостей. За двадцять років роботи Відоку та його підлеглим вдалося зібрати більше 4000000 карток, Зазначу, що сам Ежен Відок у минулому був злочинцем.

Починаючи з 30-х років татуування змущені були вивчати і в Радянському Союзі. Адже в жодній країні світу злочинці не були настільки синьо-фіолетовими. Значення цього феномену тайтесь там, де і коріння всієї тюремно-табірної субкультури.

Єдина систематизація татуювань відсутня. Класифікувати їх можна по багатьох ознаках. У першу чергу – по тематиці малюнків, серед яких зустрічаються релігійні, ліричні, історичні, політичні, порнографічні.

Для того, щоб уникнути долі випадкової жертви тату, потрібно достеменно знати значення малюнків. Характерно для кримінального живопису є відсутність змістової прив'язки символу до малюнку чи тексту. Наприклад, напівоголена жінка в гусарському одязі, що сидить на гарматі з запаленим смолоскипом у руці та напис «У світі прекрасні два яніща – любов і смерть» символізує вірність жінці та приховану неbezпеку помсти за зраду; оголена жінка, прив'язана до палаючого стовпа означає, що чоловік був засуджений за вбивство жінки; жінка і диявол з текстом «Любов і ненависть завжди поряд» – хазяїн наколки потрапив до місця позбавлення волі через жінку; жінка на крилах є символом удачі і фарту, випадкового везіння, найчастіше зустрічається у злодіїв; череп, пробитий кинжалом, троянда, змія навколо кінджалу, корона над змією, напис «Наше життя - боротьба» – злодійський символ, вказує на авторитета, «злодія в законі», зустрічається на плечах та грудях; напівоголона жінка на магічному кулі з напівмісяцем над головою символізує віру в потойбічні сили; оголена жінка на крілатому колесі, напис «Колесо фортуни» символізує віру в удачу, наноситься на груди.

У мене також є мрія нанести на плече тату з образом маленького янголятка, проте і досі не можу знайти розшифровку цього символу. Можливо в ньому закладений інший зміст, який мені зовсім не припаде до душі.

Оксана МАЛОВІЧКО

Анекдоти з коментарями від редакції

1. У тролейбусі сидить старенька і помічає поруч худого виснаженого юнака, на руці у якого висить плащ.

– Милий, звідки ти такий заморений?

– Студент я.

– Напевно, відмінник, якщо такий замучений?

– Та ні, я так собі вчуся.

– Ну, давай, як твій плащ потримаю, все легше стояти буде.

– Це не плащ, це, бабуся, студент Петренко, ось він відмінник.

(Будь-яка подібність до реальних людей є збігом)

2. Діти граються в дитячому садку. Гогі пропонує Тамарі:

– Хочеш бути моєю дружиною?

– Хочу!

Гогі сів на стілець, витяг ноги і наказав:

– Дружина, знімай з мене чоботи!

(Будь-який натяк на схожість з українськими чоловіками є наклепом)

3. Батько спітав сина першокласника, чим він займається на перервах.

– Ми з хлопцями бігаємо по коридорах за дівчатами.

– А що в робите, коли піднімаєте? Навпевно, цілуєте?

– Ні, ми з ними вчиняємо, як з маленькими рибками в ставку. Піймаємо і відпускаємо, що підрошли.

(Як казав принц Гамлет: «Поки травичка підросте – конячка з голоду помре»)

4. Син каже матері:

– Я більше в школу не піду!

– Чому ж?

– Та ну... Петренко знову буде з рогатки стріляти, Іванюк – підручником по голові, Васильчишин – підніжки ставити...Не підуть!

– Ні, Вовочка, ти мусиш піти. По-перше, тобі вже сорок років, а, по-друге, ти директор школи.

(Іди, іди, тільки не забудь взяти охоронця з 3-го Б)

5. Телеграма від батьків: «Як екзамени? Повідомь терміново!»

Відповідь: «Екзамен пройшов блискуче. Професура в захопленні. Просьба повторити на «біс» восени».

(На «біс» то що й нічого, лише б на гастролі не відправили)

6. Лежать голодні студенти і мріють:

– А що, пацані, давайте свиню заведено. М'ясо, сало буде...

– Ти що? Смірай, бруд!

– Нічого, вона звінке...

(А як не звінке, то дивись анекдот про студента відмінника)

Підготував Андрій МІНАЕВ

Графіті...

Графіті це не тільки кольорові малюнки на стінах чи в інших місцях, де у автора з'явиться, як кажуть, натхнення чи можливість зробити це за зовсім короткий час, поки цого ніхто не бачить. Але таку назви має і новий проект, заснований двома професійними музикантами Росії Дмитром Кондратковим і Станіславом Бондаревим.

Познайомилися вони у квітні 2001 року на фестивалі в Мюнхені. З'ясувавши, що мають спільні інтереси і музичні смаки, виришили створити проект в Москві. Для реалізації цієї мети запросили Дмитра Кулікова як соло-гітариста. Після 2-х місяців спільноти роботи був записаний сингл «За течією». Стиль свого напрямку музиканти визначають як «інді-доля». Автори найбільшу увагу звертають на музичний матеріал (мелодії, гармонії, «правильні» аранжування). Головна мета колективу, як зазначають самі музиканти, – не піддатися впливу такому поняттю, як «російський шоу-бізнес», що зазвичай найчастіше відбувається з хорошими молодими групами.

Оксана ХУСАЙНОВА

ALTER
ego

Газета створюється на кошти гранту Президентства України для обдарованої молоді. Фінансова та організаційська підтримка Державного комітету у справах сім'ї та молоді. Головний редактор Оксана Хусайнова. Заступник головного редактора Оксана Маловічко. Завідувач кореспондентською службою Андрій Мінаєв. Відповідальний секретар Інна Горман. Реєстраційне свідоцтво № 252 від 25 березня 2003 року. У редакцію газети «Alter Ego» пиште: а/с 406 н., Чернівці, 58000, або е-mail: alter.ego@ukr.net. Газета виходить двічі на місяць. Тираж 2000.

«Вибір». Тілло С.

Як ми газету творили, або не вигадані історії про...

Як і всяка навигадана історія, ця також незвичайна і на перший погляд нереальна, але це лише спочаток... Вона, як і багато інших історій почалася з ідеї. Правда, дещо незвичайної ідеї, що виникла, як ви розумієте, не на пустому місці. Ідея створення газети для молоді у краї вже довгий час витала в різних громадських колах, висловлювалася на молодіжних форумах, все залишаючись ідеєю... І була вона без продовження, всіма забута і покинута, якби не випадок, який стався в одному коледжі, одного невеликого містечка, в дуже мальовничому кутку України. Про нього можна було б розповісти довго, але це тема іншої історії, тому зупиняється не буде, а продовжує ділі.

Отже... одного дня, якого саме і не згадати, зібралися троє друзів - членів Студентського наукового товариства. По правді сказати, тоді вони ще друзями не буди, а були, як ви вже згадалися мої любі читачі, студентами і викладачем. Якщо не вдаватись в подробиці, то скажу просто - зовсім різні вони, не лише за характером і звичками а й за власними життєвими позиціями, і що їх тоді об'єднало, залишається

таємницю, можу лише сказати, що вони таки зустрілися: ідея, організація і творчість.

Ця триедність виявилася магічною, бо породила її - крихітку Ае. Задовго до її народження, були довгі місяці кропіткої праці, жвавих дискусій та гострих суперечок. Були також нелегкі тижні важкого очікування - бути... чи не бути. Були радісні дні ейфорії народження, і ось... Вона. Народилася Вона, як усі звичайні газети з паперу та фантазії. Досить гарненька, блакитноока, серіозна і весела, замірня і ділова. Дуже схожа на своїх творців, бо авторами її є люди особливі, творчі...

Ідея, як ви знаєте, є рушійною силою не лише революцій, а й газет, тому тут без ідеї також не обійтися. Ідеологом проекту став викладач, голова Студентського наукового товариства Чернівецького кооперативного економіко-правового коледжу, незвичайна і досить цікава людина, нині викладач Чернівецького національного університету - Андрій Мінаєв. Це він, своєю безмежною енергією і та нестимним ентузіазмом захопив двох Оксан - Хусайнову та Маловічко, які виявилися не менш талан-

тovими мрійницями. Скажу по-секрету, вони випускні школи юного журналіста «Юніпрес», що діє при Чернівецькому міському Палаці дітей та юнацтва. Крім того, студентки вищеназваного коледжу, веселі, доброзичливі, розумні і просто красуні. Саме вони втілювали в життя те, що згодом стало називатися крихіткою Ае, а по-дородому - молодіжною газетою Буковини «Alter Ego», що в перекладі з латини означає «Друге Я».

Вона ще лише малюк, але пройде час, і як всі малюки, Ае виросте, стане на ноги, змужніє, буде тим інформаційним виданням, про яке мрієте Ви, дорогі читачі, бо саме Вам визначати її майбутню долю, характер, зовнішній вигляд.

Та ж даватиме поздоровимо нашу крихітку Ае з Днем народження! І побажаємо її авторам натхнення і удачі, а газеті буде цікавою для читання, спілкування, обміну думками, пропозиціями і побажаннями. Нехай Вона буде сумною і веселою, мрійливою і захочаною, такою, якою Ви хочете її бачити, бо вона Ваша ровесниця, зовсім юна «Alter Ego».

Інна ГОРМАН